

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, பிராமணர்களாகிய நூங்கள் இறைமாணவர்கள். தந்தை உங்களுக்குப் படைப்பவரினதும், படைப்பினதும் ஞானத்தைக் கொடுத்து, உங்களை மாஸ்டர் ஐனிஜனங்கார் (அனைத்தையும் அறிந்தவர்) ஆக்கியுள்ளார். நூங்கள் இப்பொழுது அனைத்தையும் அறிவீர்கள்.

கேள்வி: எந்தக் குழந்தைகள் ஏனையோருக்கு விளங்கப்படுத்தும் போதையைக் கொண்டுள்ளனர்?

பதில்: ஞானப் பொக்கிஷத்தைக் கொண்டுள்ளவர்களாவர். தாங்கள் செவிமடுத்த அனைத்தையும் புரிந்துகொண்டு அதைக் கிரகிப்பவர்களால் ஏனையோருக்கு போதையுடன் விளங்கப்படுத்தமுடியும். நூங்கள் தந்தையின் அறிமுகத்தை அனைவருக்கும் போதையுடன் கொடுத்து, எவ்வாறு அவரிடம் இருந்து அவர்களின் ஆஸ்தியைப் பெறலாம் என அவர்களுக்குக் காட்டவேண்டும்.

பாடல்: நான் எனது பாக்கியத்தை விழித்தெழுச் செய்தவாறு வந்துள்ளேன்.

ஓம் சாந்தி. உண்மையில் இந்தப் பாடலைப் பாடவேண்டிய அவசியமில்லை., ஆனால் உங்களை மகிழ்வூட்டுவதற்காகவே இந்தப் பாடல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆத்மாக்கள் உண்மையில் எந்தச் சத்தமும் செய்யவேண்டிய தேவையில்லை. ஆத்மாக்கள் சத்தத்துக்கு அப்பாலேயே செல்ல விரும்புகின்றனர். பல விதமான வாத்தியக் கருவிகளின் இசையையும், அதிகளவு கைதட்டி பாடுவற்றையும் செவிமடுத்து ஆத்மாக்கள் களைப்படைந்து விட்டதாலேயே, அவர்கள் இப்பொழுது தந்தையை நினைவுசெய்கின்றனர்: ஓ கடவுளே! என்னை மூண்டும் அழைத்து செல்லுங்கள்! தந்தை எங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவீர்கள். ஒரு வீட்டில் தந்தை, பாட்டனார் இருவருமே 'குழந்தைகளே, குழந்தைகளே' என்றே கூறுகின்றனர். பாட்டனார்; கூறுவதில்லை: பேரக்குழந்தைகளே, இங்கே வாருங்கள்! இருவருமே கூறுவார்கள்: குழந்தைகளே, இங்கே வாருங்கள்! இங்கே பாபா, தாதா இருவரும் அதாவது சரீரதாரியும், அசரீரியானவரும் ஒன்றாகவே உள்ளனர். உண்மையில் அவர்கள் முழு மனித உலகினதும் பாபாவும், தாதாவும் ஆவார்கள். ஆகையால் பரமாத்மாவான பரமதந்தை உலகைப் படைக்க இங்கேயே நிச்சயமாக வரவேண்டும். பிரம்மகுமாரர்கள், குமாரிகள் என நூங்கள் வைத்துள்ள இப் பெயர் மிக நல்லதாகும். அபுவில் அதர்தேவிக்கும், குமாரி கன்னியாவுக்கும் ஆலயங்கள் உள்ளன. ஒரேயொரு குமாரி மாத்திரம் இருந்திருக்க முடியாது. பலர் இருந்திருக்க வேண்டும். ஒவ்வொருவரின் ஆலயமும் வேறுபட்டதாகும். யார் அதர்தேவி எனவும், யார் குமாரி (கன்னி) எனவும் அழைக்கப்படுகின்றனர் என்பதை நூங்கள் மாத்திரமே அறிவீர்கள். அவர்களே சிவசக்திகளாவர். அவர்களுக்கு மிகப் பெரிய ஆலயம் ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. பல மாடங்களும் உள்ளன, எனவே பல குமாரிகளும், அதர்குமாரிகளும் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதையே அது காட்டுகின்றது. கடந்தகாலத்தில் நிச்சயமாக வாழ்ந்த தேவர்களின் விக்கிரங்கள் இருப்பதைப் போன்று, கடந்த காலத்தில் வாழ்ந்தவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக அவர்கள் விக்கிரகங்களை செதுக்கியுள்ளார்கள். அவர்களே உலக அதிபதிகளாகவும் இருந்தார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது அவ்வாறில்லை. உலகைப் படைப்பவர் மாத்திரமே பாரதத்தை உலகின் அதிபதியாக ஆக்கினார். எப்படி? அது இப்பொழுது நடைமுறைரூதியில் ஆகின்றது. இப்பொழுது இது கலியுகமாகும். சத்தியயுகத்தில் ஆதிசனாதன தேவி தேவதா தர்மம் உள்ளது. கலியுகத்தில் எண்ணிக்கையற்ற மதங்களும், பிரஜைகளின் எண்ணிக்கையற்ற இராச்சியங்களும் உள்ளன. குழந்தைகளாகிய நூங்கள் இதைச் செவிமடுக்கும் போது பாபா மிகச் சரியாக விளங்கப்படுத்துகின்றார் என்பதை நூங்கள் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். ஆயினும், ஏதோ ஒரு காரணத்தால் உங்களால் கிரகிக்கமுடியாதுள்ளது. இதனாலேயே உங்களால் ஏனையோரையும் கிரகிக்கத் தூண்டமுடியாதுள்ளது. ஏதோவொரு தடையுள்ளது. தந்தை மிகத் தெளிவாக விளங்கப்படுத்திய போதிலும், நூங்கள் மந்தபுத்தியுள்ளவர்களாக உள்ளோம். எண்ணிக்கையற்ற மனிதர்களும். எண்ணிக்கையற்ற மதங்களும் உள்ளன. 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பாரதம் சவர்க்கமாக இருந்தது. அங்கே வெகு சில மனிதர்களே இருந்தனர். அங்கே சூரிய சந்திர வம்சத்து ஆத்மாக்களே தங்களுடைய பாகங்களை நடிப்பதற்காக பரந்தாமத்திலிருந்து வந்தார்கள். ஏனைய மதத்தைச் சேர்ந்த ஆத்மாக்கள்

அனைவரும் நிர்வாணதாமத்தில் இருந்தார்கள். இப்பொழுது எண்ணிக்கையற்ற மதங்களுள்ளன, தேவதர்மம் மறைந்து விட்டது. எனவே நிச்சயமாகச் சத்தியயுகம் ஸ்தாபிக்கப்பட உள்ளது. பரமதந்தையாகிய பரமாத்மா மாத்திரமே வந்து சுவர்க்கத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். அவரை நினைவு செய்கின்ற பக்தர்களுக்கு, பக்தியின் பலனைக் கொடுப்பதற்கு, கடவுள் நிச்சயமாக இங்கு வரவேண்டும். அவர் எஞ்சிய அனைவரையும் முக்திதாமத்துக்கு அழைத்துச் செல்வார். வேறு எவராலும் உங்களைத் திரும்ப வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லமுடியாது. ஒரு குருவுக்கேனும் முக்தி அல்லது ஐPவன்முக்திக்கான பாதை தெரிந்திருந்தால், நூறாயிரக் கணக்கான சீடர்கள் அவரைப் பின்பற்றுவார்கள். மக்கள் அந்த யாத்திரைக்குச் சென்று திரும்பி வருகின்றார்கள், ஆனால் ஏன் அவர்கள் முக்திதாமத்திலிருந்து திரும்பி வருகின்றார்கள்? ஒருவர் பாதையைக் கண்டிருந்தால், அவர் அனைவரையும் அவருடன் அழைத்துச் சென்றிருப்பார். ஒரேயொரு தந்தை இப்பொழுது வந்துள்ளார், எனவே நீங்கள் அனைவரும் பாதையைக் கண்டுள்ளீர்கள். அவர் அனைவரையும் துன்பலகிலிருந்து விடுவிக்கின்றார், இதனாலேயே அவர் விடுதலையாக்குபவர் என அழைக்கப்படுகின்றார். அந்த அசரீரியானவருக்கு இங்கு ஒரு சரீரம் தேவையாகும். புதியஉலகம் உருவாக்கப்படுவதற்கு பிரஜாபிதாவும் தேவைப்படுகின்றார். படைப்பு இங்கேயே படைக்கப்பட வேண்டும். ஆகையால் இந்த உலகிலுள்ள மனிதரான பிரம்மாவும் தேவைப்படுகின்றார். அவர் சூட்சும உலகிலிருந்து கீழிறங்கி இங்கு வருவதில்லை. மக்கள் இப்பொழுது பிரம்மாவின் இரவு என்று கூறுகின்றனர், எனவே இது பிரம்மாவின் வாய்வழித்தோன்றல்களின் இரவுமாகும். தந்தை இப்பொழுது முடிவிலே, அதனைப் பகலாக்க வந்துள்ளார். பிரம்மாவின் இரவு முடிவிற்கு வருகின்றபோது, பிரம்மக்குமார், குமாரிகளின் இரவும் முடிவிற்கு வருகின்றது. பிரஜாபிதா என்று கூறுவதே சரியானதாகும். உண்மையில், மனித ஆத்மாக்களின் தந்தை கடவுளாவார். அனைவரும் அவரை தந்தையாகிய கடவுளே, பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே என அழைக்கின்றனர், விவேகமான மக்கள் தந்தையாகிய கடவுள் பற்றிப் பேசும்போதும் அவர்கள் மனிதர்களை நினைவு செய்வதில்லை. சிலர் அவர் அநாதியான ஒளி வடிவானவர், அதாவது அவரே பிரம்மதத்துவத்துவம் என அவர்கள் கூறுகின்றனர். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரரை பிரம்மதத்துவம் என அழைக்க முடியாது. எனவே முதலில் உங்களை பிரம்மக்குமாரர்கள், குமாரிகள் என அறிமுகம் செய்யுங்கள். பரமாத்மாவான பரமதந்தை பிரம்மாவைப் படைத்துப் பின்னர், பிரம்மாவின் வாய்மூலம் பிராமணர்களைப் படைக்கின்றார். அவர் மக்களின் தந்தையாவார், எனவே அவர் நிச்சயமாகப் பல குழந்தைகளைக் கொண்டிருக்கிறார். வம்சாவழிவிருட்சம் தொடர்ந்தும் இவ்வாறே வளர்ச்சி அடைகின்றது. பிராமணக்குலம் மாற்றமடைந்து நீங்கள் சத்தியயுக தேவர்களாக ஆகுகின்றீர்கள். ஏனெனில் தந்தை இங்கிருந்து பிராமணர்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பிக்கின்றார். தந்தைகூறுகின்றார்: என் மூலமாக என்னையும், எனது படைப்பையும் அறிந்து கொள்வதன் மூலம் நீங்கள் அனைத்தையுமே அறிவீர்கள். பின்னர் அறிந்து கொள்வதற்கு மீதமாக எதுவுமே இருக்கமாட்டாது. நீங்கள் மிகப் பெரிய பரீட்சையில் சித்தி அடைகின்றீர்கள். அதாவது, நீங்கள் மாஸ்டர் ஜனினங்ஹார் ஆகின்றீர்கள். பிராமணர்கள் மாத்திரமே கடவுளின் மாணவர்களாவர், தேவர்கள் வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் கடவுளின் மாணவர்களாக இருக்கமுடியாது. கடவுள் பிராமணர்களுடன் மாத்திரமே பேசுகின்றார். கடவுள் கிருஷ்ணர் பேசுவதாக இருந்தால், அவர் யாருடன் பேசிபுரூப்பார்? பிராமணர்கள் நிச்சயமாகத் தேவையாகும். எனவே பிரஜாபிதா பிரம்மா மூலமாகவே பிராமணர்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளனர். பிரம்மாவே உருத்திர ஞானயாகத்தை உருவாக்குகின்றார். “கிருஷ்ணரின் ஞானயாகம் என ஒருபோதும் கூறப்படுவதில்லை”. எனவே முதலில் ஞானக்கடலான பரமதந்தை பரமாத்மாவே எங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார் என விளங்கப்படுத்துங்கள். அவரே எங்களின் தந்தை, ஆசிரியர், சற்குருஷமாவார். எனவே இதைப்பற்றி தேவையில்லாத கேள்விகளைக் கேட்க வேண்டிய அவசியமில்லை. பல பிரம்மக்குமாரர் குமாரிகள் உள்ளனர், அவர்கள் ஒருவர் அல்லது இருவர் அல்ல. முதலில் அவர்களுக்கு அல்பா பற்றிக் கற்பியுங்கள். அல்பாவைத் தெரிந்து கொள்ளாமல், மக்களால் எதையுமே தெரிந்து கொள்ளமுடியாது. பரமதந்தை, பரமாத்மாவாகிய சிவன், பிரம்மாவின் வாய்வழியாக பிராமணர்களை உருவாக்குகின்றார் என நீங்கள் அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்த வேண்டும். பிரம்மா மாத்திரமே படைப்பவர் அல்ல. இந்தக் கருத்துக்கள் கிரகிக்கப்படவேண்டும். பாபாவிடம் ஞானமுள்ளது. எனவே அதை உங்களுக்குக் கொடுக்கிறார். நீங்களே ஞானகங்கைகளாவீர்கள். ஒரு கடலே உள்ளார். இந்த பிரம்மாவும் இந்த ஞானத்தைப் பேசுகின்றார். எனவே அவரும் ஞானகங்கையாவார். ஞானத்தைப்

பேசுவர்களே ஞான கங்கைகள் ஆவார்கள். ஆண்கள் பெண்கள் இருபாலாரும் இதில் உள்ளடங்குகின்றனர். ஒரேயொரு தந்தை மாத்திரமே ஞானகடலாவார். இங்கே கடல் நீர் எவ்வாறு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பாருங்கள்! சத்தியயுகத்தில் ஒரு சூரியவம்ச இராச்சியம் இருந்தபோது கடல் பல பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படவில்லை. நீங்கள் எங்கேயும் பயணம் செய்யலாம். எங்களுடைய எல்லையைத் தாண்டதீர்கள்! எங்களுடைய நூரை எடுக்காதீர்கள் என எவருமே கூறமாட்டார்கள். இங்கே, அவர்கள் நீர் எடுப்பதையே தடுத்து நிறுத்துகிறார்கள். அது பல பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. நாங்கள் இப்பொழுது சுவர்க்கம் எனும் ஒரேயொரு சத்தியபூமியை ஸ்தாபிக்கின்றோம். தந்தை ஞானாக்கடலைக் கடைவதனாலேயே அவர் எங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். பிரம்மாவும் கூறுகின்றார்: மனிதர்கள் அனைவருமே எனது குழந்தைகளாவர். ஆதாமாகிய ஆதிதேவ் அனைவரதும் தந்தையாவார். எந்த மனிதருமே இல்லாதிருந்து பின்னர் ஆதாம் மனிதர்களை உருவாக்கினார் என்றில்லை. இல்லை, அசரீரியான தந்தை முதலில் ஆதாமில் நிச்சயமாகப் பிரவேசிக்கவேண்டும். ஏனெனில் அப்பொழுதே அவரால் வாய்வழித்தோன்றல்களை உருவாக்கமுடியும். அவர் ஒருவரது வாயினூடாக அல்லது மூக்கினூடாக வெளியாகியதாகவோ அல்லது அவர் காற்றிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டார் என்றோ இல்லை. அவை அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்துக் கதைகளாகும். மக்கள் தொடர்ந்தும் மூனையும், முதலையையும் பூஜிக்கின்றனர், எனவே முதலாவதும் முதன்மையானதும், ஆத்மாக்கள் அனைவரதும் தந்தை யார் என்பதாகும்? அவரே நிச்சயமாக சுவர்க்கத்தை உருவாக்குகின்றார். இது இப்பொழுது நரகமாகும். நாங்கள் இப்பொழுது பரமாத்மாவான பரமதந்தையிடமிருந்து சுவர்க்கத்துக்காக இராஜயோகம் கற்கின்றோம். பிரம்மாவும் அவருடன் கற்கின்றார். பரமாத்மாவான பரமதந்தையே ஆத்மாக்கள் அனைவரதும் தந்தையாவார். பிரம்மா மனிதர்கள் அனைவரதும் தந்தையாவார். நாங்கள் அவரது வாய்வழித்தோன்றல்களான பிரம்மகுமாரர்களும், குமாரிகளும் ஆவோம். ஞானக்கடலான தந்தையே எங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். நாங்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுகின்றோம் என்பதுவும் பிரபல்லயமானதாகும். பிரம்மாவின் வழிகாட்டல்கள் மிகவும் பிரபல்யமாகும். விஷ்ணு க்ஷே வந்தாலும் எவருமே அவரது வழிகாட்டல்களை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் என ஒருபோதும் கூறப்படவில்லை. பிரம்மாவைப்பற்றியே (பிரம்மபாபா) இது கூறப்பட்டுள்ளது. சிவனே அவருக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். நீங்களும் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றி மேன்மையானவர்கள் ஆகின்றீர்கள். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: நான் வந்து தேவதர்மத்தை ஸ்தாபிக்கின்றேன். பல குழப்பங்களை விளைவிக்கின்ற ஆரியசமூகங்களிடம் கூறுங்கள்: நீங்கள் தேவர்களை நம்புவதில்லை, நீங்கள் அவர்களை அவமதிக்கின்றீர்கள். நாங்கள் தேவதர்மத்துக்குச் சொந்தமானவர்கள். உங்களுடைய தர்மம் தேவதர்மத்திலிருந்து வேறுபட்டதாகும். ஒவ்வொருவருக்கும் அவரது சொந்த மதத்தில், அவர் வேண்டியதைச் செய்வதற்கு சுதந்திரமுள்ளது. முஸ்லீம்களின் சமயம் வேறுபட்டது. அவர்கள்; “நீங்கள் ஏன் இதைச் செய்கின்றீர்கள்”; என அதிகளவில் வாதிகொண்டனர். உண்மையில் எங்களது தர்மம் ஆதிசனாதன தேவி தேவதா தர்மமாகும். இதுவே அனைத்து இடங்களிலும் பரவுகின்றது. நீங்கள் ஏன் தலையிடுகின்றீர்கள்? நீங்கள் அவர்களுக்கு சாதாரணமாக விளங்கப்படுத்த வேண்டும். அவர்களுடன் இது பற்றிக் கலந்துரையாட வேண்டிய தேவையில்லை. அதன் மூலம் அவர்கள் எதையுமே புரிந்துகொள்ளப் போவதில்லை. வருகின்ற எவருக்கும் தந்தையின் அறிமுகத்தைக் கொடுங்கள். நாங்கள் எங்கள் ஆஸ்தியைத் தந்தையிடமிருந்து பெறுகின்றோம். நீங்களும் அதைப் பெற விரும்பினால் வாருங்கள். தந்தை அமரத்துவ பூமியை ஸ்தாபிக்கின்றார், இதனாலேயே நீங்கள் நிச்சயமாகத் தூய்மையாக வேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார்: நீங்கள் நிச்சயமாக இராவணனை வெற்றி கொள்ள வேண்டும். சக்தி சேனையரான நாங்கள் வெற்றி பெறுகின்றோம். வாருங்கள், எவ்வாறு எங்களின் அதிபதி எங்களுக்கு வெற்றியடையக் கற்றுக்கொடுக்கின்றார் என உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துவோம். நீங்களும் வெற்றியடைய விரும்பினால் சக்திசேனையின் ஒரு அங்கத்தவர் ஆகலாம். எவ்வாறாயினும், பயன்ற விடயங்கள் பற்றிப் பேசாதீர்கள். ஞானப் பொக்கிஷத்தைக் கொண்டுள்ளவர்களால் மாத்திரமே இதை போதையுடன் கூறமுடியும். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை

வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. ஞானத்தைப் பேசி, மாஸ்டர் ஞானக் கடல்களாகவும், ஞானகங்கைகளாகவும் ஆகித் தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குகின்ற சேவையைச் செய்யுங்கள்.
2. அனைவருக்கும் மிகவும் சாதாரியத்துடன் விளங்கப்படுத்துங்கள். இந்த விடயங்ளை எவருடனும் கலந்துரையாட வேண்டாம். அனைவருக்கும் தந்தையின் அறிமுகத்தைக் கொடுங்கள்.

ஆசுவாதம்: உங்களுடைய அதிபுதுமையானதும் அதி மேலானதுமான அனைத்து எண்ணங்களின் ஊடாக, புதிய உலகின் பிரகாசத்தைக் காட்டுகின்ற ஒரு மேன்மையான ஆத்மா ஆகுவிர்களாக. அனைவரும் புதிய பகலையும், புதிய இரவைப் பற்றியும் பேசுகின்றார்கள். ஆனால் மேன்மையான ஆத்மாக்களாகிய உங்களின் ஒவ்வொரு விநாடியும் ஒவ்வொரு எண்ணமும் அதி புதுமையானதும் அதி உயர்ந்ததும் அனைத்திலும் சிறந்ததுமாகும். எனவே, உருவாக்கப்படும் புது உலகின் பிரகாசத்தின் ஓசை எங்கும் பரவுவதோடு, அவர்கள் புது உலகிற்கான ஆயத்தங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டும் இருக்கின்றார்கள். ஸ்தாபனையின் ஆரம்பத்தில் எவ்வாறு கனவுகளினதும் காட்சிகளினதும் விசேட தெய்வீகச் செயற்பாடுகள் இருந்தனவோ, அத்தகைய தெய்வீக செயற்பாடு, வெளிப்பாட்டைக் வெளிப்படுத்துவதற்கு கருவியாக அமையும்.

சுலோகம்: மாயையை வெற்றி கொள்பவர் ஆகுவதற்கு, ஒரேயொரு தந்தையை உங்கள் சகாடியாக்கி, அவரின் சகவாசத்தில் மாத்திரம் நிலைத்திருங்கள்.

---ஓம் சாந்தி---

மாதேஸ்வரியின் மேன்மையான விலைமதிப்பிட முடியாத வாசகங்கள் - 21.05.1957

1. இந்த இறை சத்தங்கம் பொதுவான ஒரு சத்தங்கம் அல்ல.

எங்களுடைய இந்த இறைசத்தங்கமானது பொதுவான சத்தங்கம் அல்ல. இது ஒரு கல்லூரியும், ஓர் இறைபாடசாலையும் ஆகும். இங்கு நீங்கள் நாளாந்தம் கற்க வேண்டும். அல்லது, நீங்கள் ஒரு சத்தங்கத்திற்கு சமூகமளித்து குறுகிய நேரத்திற்குச் செவிமடுத்துப் பின்னர், நீங்கள் முன்பு இருந்ததைப் போலவே இருப்பீர்கள், ஏனெனில், அங்கு ஓர் வெகுமதியை உருவாக்கக் கூடிய நாளாந்த கல்வியை நீங்கள் பெறுவதில்லை. இதனாலேயே எங்களது சத்தங்கம் பொதுவான ஒன்றல்ல எனலாம். கடவுள் அமர்ந்திருந்து எங்களுக்குக் கற்பிக்கும் ஓர் இறைகல்லூரியே எங்களுடையது ஆகும். நாங்கள் அக்கற்பித்தல்களை முழுமையாகக் கிரகித்து ஓர் உயர்ந்த அந்தஸ்தை அடைகின்றோம். ஓர் ஆசிரியர் தினமும் பாடசாலையில் கற்பித்து, பின்னர் ஓர் பட்டத்தை வழங்குவதைப் போல் இங்கேயும் கடவுளே குரு, தந்தை, ஆசிரியர் வடிவத்தில் எங்களுக்குக் கற்பித்துத் தேவர்கள் என்ற அதியுயர் அந்தஸ்தை அடையச் செய்கின்றார். இதனாலேயே இப் பாடசாலையில் சேர்வது அத்தியாவசியமாகும். இதனாலேயே இந்த ஞானத்தையும், இங்கு கொடுக்கப்படும் கற்பித்தல்களையும், இக்கற்பித்தல்களைப் பெறுவதால் நாங்கள் எதனை அடைவோம் என்பதையும் இங்கு வருபவர்கள் புரிந்து கொள்வது அவசியமாகும். கடவுளே வந்து எங்களை ஓர் பட்டத்தைப் பெறுவதற்கு உதவுகின்றார் என்பதையும் பின்னர் நாங்கள் முழுப்படநெறியையும் ஒரே பிறவியில் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்பதையும் நாங்கள் அறிவோம். ஞானத்தின் இப் பாடநெறியை ஆரம்பத்திலிருந்து இறுதிவரையும் முழுமையாகப் பின்பற்றியவர்கள் முழுமையாகச் சித்தியெய்துவார்கள். பாடநெறியின் இடையில் வந்து இணைபவர்கள் அந்தளவு ஞானத்தை எடுத்திருக்க மாட்டார்கள். பாடநெறியின் ஆரம்பம் என்ன என்பது பற்றி அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்க முடியாது. இதனாலேயே நீங்கள் இங்கு நாளாந்தம் கற்க வேண்டும். இந்த ஞானத்தை அறிந்திருப்பதன் மூலம் மத்திரமே உங்களால் முன்னேறிச் செல்ல முடியும். ஆகையாலேயே நீங்கள் நாளாந்தம் கற்க வேண்டும்.

2. கடவுளின் உண்மையான குழந்தை ஆகுங்கள். எவ்வித சந்தேகமும் இருக்கக் கூடாது.

கடவுள் தனது குழந்தைகளுடன் பேசுகின்றார்: குழந்தைகளே, கடவுளே இப்பூமிக்கு வந்தள்ளதால், நாங்கள் எங்கள் கரங்களை உறுதியாக அவரிடம் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் உண்மையான உறுதியான குழந்தைகளால் மாத்திரமே தங்கள் கரங்களை பாபாவிடம் கொடுக்க முடியும். இத்தந்தையின் கரத்தை ஒருபோதும் விடாதீர்கள். அவருடைய கரத்தை நீங்கள் விடுவித்துக் கொண்டீர்களாயின், அநாதையாகிய பின்னர் நீங்கள் எங்கே போவீர்கள்? நீங்கள் கடவுளின் கரத்தைப் பற்றிக் கொண்டுள்ளதால், சூட்சும ரூபத்திலும் அவரின் கரத்தை விடும்படியான எந்த எண்ணங்களும் இருக்கக்கூடாது. ‘என்னால் இதைச் செய்ய முடியுமோ இல்லையோ, எனக்குத் தெரியாது’ என்பது போன்ற எந்த சந்தேகமும் இருக்கக் கூடாது. தந்தையை இனங்கண்டு கொள்ளாததால் தந்தையை பகைத்துக் கொள்வதுடன் தாங்கள் எதையிட்டும் அக்கறைகொள்ள மாட்டோம் எனக் கூறும் அத்தகைய குழந்தைகளும் உள்ளார்கள். இத்தகைய எண்ணங்கள் இருப்பின் அப்பேர்ப்பட்ட தகுதியற்ற குழந்தைகளுக்குத் தந்தையால் எவ்வாறு பராமரிப்பை வழங்க முடியும்? அப்பொழுது நீங்கள் வழுவீர்கள் என்புரிந்து கௌ;ள வேண்டும். ஏனெனில் மாயை மிகக் கடுமையாக முயற்சி செய்து உங்களை விழவைப்பாள். நீங்கள் எந்தளவிற்குத் துணிவுமிக்க பலமான போர் வீரர் என்பதைப் பார்பதற்கு நிச்சயமாக அவள் உங்களைச் சோதிப்பாள். இதுவும் தேவையாகும். நீங்கள் கடவுளுடன் எந்தளவிற்கு சாமார்த்தியமாக உள்ளீர்களோ மாயையும் அந்தளவிற்கு சாமார்த்தியமாகி உங்களை விழவைப்பதற்கு முயற்சிப்பாள். சோடி சரியாகவிருக்கும்: கடவுள் எவ்வளவு பலம் வாய்ந்தவரோ, அந்தளவிற்கு மாயையும் தன் பலத்தைக் காட்டுவாள். ஆனால், முடிவாக கடவுளே அனைவரிலும் மிகப்பலம் வாய்ந்தவர் என்றும் வெற்றி அவருடையதே எனும் உறுதியான நம்பிக்கையை நாங்கள் கொண்டிருக்கின்றோம். இந்த நம்பிக்கையை நாங்கள் ஒவ்வொரு மூச்சிலும் கொண்டிருந்து, எங்கள் பலத்தை மாயைக்குக் காட்ட வேண்டும். அவள் தன் பலவீனத்தைக் கடவுள் முன் காட்ட மாட்டாள். நீங்கள் ஒருமுறை பலவீனமாகினால், அவ்வளவுதான். எனவே, மாயை தன் முழுப்பலத்தைக் காட்டினாலும் மாயையின் பிரபுவாகிய அந்த ஒருவரின் கரத்தை நாங்கள் ஒருபோதும் விடக்கூடாது. அவரது கரத்தை நீங்கள் முழுமையாகப் பற்றிப் பிடிக்கும் பொழுது, வெற்றி உங்களுடையதே என உங்களால் கருத முடியும். கடவுள் எங்கள் அதிபதியாக இருப்பதால், அவரது கரத்தை விடும்படியான எந்த எண்ணமும் இருக்கக் கூடாது. அவரது கரத்தை விடுவிப்பீர்களானால், நீங்கள் ஓர் பெரிய முட்டாள் ஆவீர்கள். இதனாலேயே கடவுள் கூறுகின்றார்: நானே சர்வ சக்திவானாக இருப்பதாலும் நீங்கள் என்னுடன் இருப்பதாலும் நீங்களும் சர்வசக்திவான் ஆக வேண்டும். உங்களுக்குப் புரிகின்றதா, குழந்தைகளே? அச்சா.